

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Vitam Abbreviare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

4. def. 15. q. 3. disp. 5. 2. c. 1. num. 41. distinguit, & non licere inquit, exponere vitam propriam pro salvanda solum vita corporali proximi; licere tamen pro salvanda vita cum aliqua virtute, scilicet amicitiae, quae, si non est virtus, est tamen virtuti coniuncta. Paulus aliter distinguit Lorcain 2. 2. quest. 26. art. 5. sect. 3. disp. 28. memb. 3. num. 65. dum ait, non licere exponere vitam pro conservanda vita extranei (est enim imprudentia) licere tamen pro servanda vita patris, matris, vel etiam amici, cum quo intercedat magna & honesta amicitia. Sed secunda sententia est probabilis. part. 5. tract. 4. resol. 28.

Vt in pari necessitate relinquere illi cibum unicum.

Occurrere bestiae furenti ut proximus evadat.

8 Igitur probabile est, licere constituto in extrema necessitate relinquare cibum unicum, & necessarium ut sumat alius paris necessitatis: item occurrere hostibus, vel bestiæ furenti, ut amicus evadat: item, non se defendere, occidendo invasorem, cum possit: item, tradere equum alteri, ut fugiat, & in manibus hostium remanere: item in maximo frigore dare alteri vestem unicam. Vide Bovium part. 2. lib.

12. cap. 4. quest. 4. Ibid. § Eodem Item potes servire infectis peste, etiam si putes te moriturum. part. 5. t. 4. resol. 31. § 3. propè fratrem. Item, probabiliter docuit Malederus in 2. 2. tr. 3. c. 1. dub. 19 contra Sotum lib. 5. quest. 1. art. 6. licere naufragio habenti tabulam, ut se super aquas detineat, dare illam alteri, & evidenter, seu certo periculo se exponere. Nam id non est directe se occidere, sed solum non se tueri, cum possit aliquo enim neque id licet pro vita Regis. Adverte hic obiter, te non teneri ad tabulam in naufragio præoccupatam alteri admittere, si non sufficit utrique: at sit uterque simul occupassis, sponte quis potest alteri cedere, alias lis forte dirimenda. p. 5. t. 4. resol. 28. § Sed quia, & resol. 42.

Et aliquis absunt, licere proximi honore, vel facultatibus, ait Lorea in 2. 2. sect. 2. disp. 28. memb. 3. num. 60. posse quem negligere vitam, v. g. ne alius illam ru-

catur cum suo dedecore, vel dispendio nere, pro communi partis suorum facultatum & ministerio servando hominem vero se offerre evidenti mortis periculo, objicere se, v. g. latronibus, bona alterius duripientibus ut illi contra tibus se occupati essent a furto. Nam in primo casu ille solum non conservat suam vitam, ac in secundo voluntariè perdit. Sed Sot lib. 5. q. 1. a 6. absolutè, licere, inquit, vitam exponere protuendo honore vel facultatibus amici, sicut pro tuendis honore, vel facultatibus probris. p. 5.

t. 4. resol. 29.

12 Peres quartò. An licet sit, ad An licet experientiam virtutem theriacæ sumere venenū revenenum? Negativè responderet Maled. ad experientiam 2. 2. t. 3. cap. 1. dub. 9 Rodriq; vero in dam virtutē, sum. to. 1. c. 223. n. 3. distinguit, si auctor theriacæ sit valde peritus, & qui solum sumpturus certus si de illius virtute, facta prius experientia, cum bruto, posse venenum sumere. Si vero ad est periculum vitae, non posse part. 5. t. 4. resol. 38.

VITAM Abbreviare.

11 **D**editi mortificationibus, & paenitentiis non sunt multum scrupuloli (ait Granado in 2. 2. contr. 3. tr. 5. disp. 2. sect. 3. n. 12) in eo, quod nimis paenitentiis sibi vitam abbreviant, raro enim, aut porius nunquam, damnandus esset in hoc quis peccasti mortalis. Vnde ait Victoria; quod si medicus dicat, ne bibendo vinum, protrahere posse vitam ad decennium, adhuc potes ab illo abstinere. Atii se extendunt ab annos duodecim. Item non teneri inquit, pretiosum pharmacum emere, vel civitatem salubrarem inquire ad protractionem vitam. Neque dicas, quod non potest homo, cui unicus vitæ superest dies, se occidere, ergo non potest abstinei vitam sibi ad aliquos annos abbreviare. Nego enim consequentiam, si quidem in primo casu peccatum come-

Commititur propter homicidium, non propter detractionem diei illius vitæ; in secundò autem solam gubernat homo vitam modo debito circa divina obsequia, quæ plerumque consistunt in rebus vitæ corporalis contrariis. Adeo, quod cum incertum sit, quantum vitæ unicuique supersit, juventibus, & robustis plerumque senes superstites relinquentibus, qui earnem spiritui subilicit, opera exercens, vitæ conservationi minus accommodata, non agit contra rationem. Ita ille. Sed in hoc optimum consilium erit, nihil facere sine consilio prudentis confessarij, & Superiori part 5 t. 4. resol 33.

12 Excusant etiam eos aliqui apud Et vinonrē, Boeac. 1.2. disp. 2. q. ult. scđt. 1 p. 7. num. 9. adhibere? ãmortalis, quæ collendum vini calorem adhibent nivem, etiam si inde prævideant fore, ut citius pereant: quia hæc videtur ad mortem levis, & indirecta cooperatio p. 5 t. 4. resol. 27. Ad damnum mori per famem, possit cibum clam oblatum, & infirmus medicamentum respueret, vide V. Occidere, n. 37. & 38.

VOTI NATURA.

Votum est
deliberata.

Et voluntaria.

I + **V**otum est deliberata, & voluntaria promissio facta Deo de meliori bono. Explicatur definitio. Di-
ctum est primò, *De libera*ta, requiritur enim ad votum ea deliberatio, quæ sufficit ad peccatum mortale, unde votum emissum in primo motu, in quo nulla est deliberatio, & libertas, ve-
tiam in secundo primo, in quo est deli-
beratio imperfecta, sufficiens solum ad committendum veniale, nullum ep. Di-
ctum est secundò *Voluntaria*. Ad voluntariorum duo requiruntur: Scientia ob-
jecti, circa quod versatur & libertas.
Actus factus ex ignorantia, vel per vim,
& metum, non est voluntarius, nec esse posse votum. Hinc vota infantium sunt
invalida, quia non habent discursum
†. Quod si dubium sit de deliberatione

perfecta, quia fuit aliqua animi pertur-
batio, ex morbo, v. g. Suarez de Relig.
tom. 2 lib. 3. c. 6 num. 10 docet votum ob-
ligare; quia raro contingit in his casi-
bus deliberationem esse imperfectam,
& ideo ex communiter accidentibus
præsumi fuisse perfectam. Et idem in
dubio circa vetatem, responderet Turi-
anus opus 10 disp. 1 dub. 2. Sed contrari-
um docet Sotus lib. 7 quaest. 3. art. 2. do-
cumenta, & probabilitate Sanchez insumm,
tom. 1 lib. 4 c. 1, num. 14. distinguunt, & si
erat complutum septennum, obligare;
si non erat compleatum, non obligare;
quia post septennum præsumitur usus
rationis adesse, antea non item. Si vero
dubium sit, an complutum fuerit vel ne;
in favorem voti præsumendum. Sed,
stando in hac sententia, advertit Sua-
rez, præsumptionem discursus post sep-
tennum posse ex contrariis conjecturis
deficere, vel minui, & à contraria ve-
qui, & tunc votum non obligare p. 3 t.
6. resol. § Notandum, & part 4. trattat 4.
resol. 11

2 † Tertium, in voto necessarium Pro-
est, Promissio, nam quamvis aliquis pro-
ponat ex toto apimo aliquid facere, ad-
huc non tenetur, nisi promitterat. Itaque
in tantum obligat votum, in quantum
accessit promissio: & eo modo obligat,
quo obligare se voluit promitteret. sed
circa hoc sunt multa dubia. †.

3 Primum est Anteuenatur ad votum
dubius an illud emiserit? Affirmative Certe
respondebat Vasquez in part. 2. quaest. 19.
art. 7. disp. 6. c. 3. si voti adimpletio
non sit multum incommoda, quia in du-
biis tunc pars eligi debet. Sed contra
rium tenendum est cum Maldero in 1.
2. quaest. 19. art. 1. disp. 87. Sive votum
sit positivum de faciendo aliquid, sive
negativum de non faciendo, contra
Garziam. Quia in tali dubio possesso
stat pro libertate, & in dubiis melior
est conditio possidentis part. 2. tom. 17.
resolut. 45. & part. 4 t. 3. resol. 10. Contra
vero, si quis certus est se voluisse du-
bitat vero, an habuerit animum se ob-
ligandi; nam tunc possesso stat pro
voto part. 3 t. 6. resolut. 30. § tandem
Oparr